

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 13/2014
23.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Г., због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1071/13 од 30.12.2013. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв бр.2048/13 од 16.05.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1681/13 од 03.06.2013. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1071/13 од 30.12.2013. године, као основан, па се укидају правноснажна решења Основног суда у Новом Саду Кв бр.2048/13 од 16.05.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1681/13 од 03.06.2013. године, и предмет враћа Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв бр.2048/13 од 16.05.2013. године одбијен је захтев за примену Закона о амнестији осуђеног Г.М., који је због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 месеци и 15 дана, пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.4144/10 од 10.05.2011. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2783/11 од 06.03.2012. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1681/13 од 03.06.2013. године одбијена је као неоснована жалба осуђеног М.Г. изјављена против решења Основног суда у Новом Саду Кв бр.2048/13 од 16.05.2013. године.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр.1071/13 од 30.12.2013. године против напред наведених правноснажних

решења због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП ("Службени лист СРЈ" бр. 70/01 и 68/02, "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10) и повреде закона – члана 2. став 2. Закона о амнестији РС, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање, због повреде закона учињене на штету осуђеног Г.М.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, па је нашао да је захтев Републичког јавног тужиоца изјављен од овлашћеног лица.

Врховни касациони суд није доставио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу осуђеног М.Г., јер га осуђени у овом кривичном поступку нема, већ је одржао седницу већа у смислу члана 488. ЗКП о којој није обавештавао Републичког јавног тужиоца, јер веће није нашло да би његово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Одредбом члана 604. став 1. сада важећег Законика о кривичном поступку, који је ступио на снагу дана 01.10.2013. године, прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП ("Сл. лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Сл. гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), и повреду члана 2. став 2. Закона о амнестији РС, јер је осуђени М.Г. у време ступања на снагу Закона о амнестији РС испуњавао услове за брисање осуде на казну затвора по правноснажној пресуди, па самим тим и спадао у круг лица која подлежу амнестији.

Наиме, чланом 2. став 2. Закона о амнестији РС прописано је да амнестији не подлажу лица која су до дана ступања на снагу овог закона више од три пута правноснажно осуђена на безусловну казну затвора, а није извршено брисање или не постоје услови за брисање неке од осуда.

Из списка предмета произилази да је окривљени М.Г. правноснажно осуђиван на безусловне казне затвора четири пута и то правноснажним пресудама Окружног суда у Новом Саду К бр.12/94 од 19.05.1994. године, Основног суда у Подгорици К бр.285/93 од 09.09.1996. године, Вишег суда у Новом Саду К бр.2059/10 од 17.10.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2783/11 од 06.03.2012. године.

Из списка предмета произилази, да је решењем Вишег суда у Новом Саду Кв бр.40/13 од 21.05.2013. године према осуђеном М.Г. брисана осуда по

пресуди Окружног суда у Новом Саду К бр.12/94 од 19.05.1994. године. Из образложења наведеног решења произилази да је правноснажна пресуда Окружног суда у Новом Саду К бр.12/94 од 19.05.1994. године заједно са пресудом Основног суда у Подгорици К бр.285/93 од 16.03.1995. године преиначена у погледу одлуке о казни пресудом Окружног суда у Новом Саду Кв бр.72/98 од 17.11.2000. године, и да је казну затвора по наведеној правноснажној пресуди осуђени М.Г. издржао дана 07.12.1999. године. Надаље, из образложења наведеног решења произилази да је сходно члану 5. КЗ-а при одлучивању примењен као најблажи закон који је важио у време извршења кривичног дела, и то члан 93. став 1. тачка 5. КЗ СРЈ, према коме суд, на молбу осуђеног може одредити да се брише из казнене евиденције осуда на затвор преко једне године до три године, ако је протекло пет година од дана издржане, застареле или опроштене казне, ако у том времену осуђени није извршио ново кривично дело, који услов је осуђени М.Г. такође испуњавао.

Из свега наведеног произилази да је осуђени М.Г. у време ступања на снагу Закона о амнестији РС (17.11.2012. године) испуњавао услове за брисање осуде на казну затвора по правноснажној пресуди Окружног суда у Новом Саду К бр.12/94 од 19.05.1994. године, а наведена осуда је решењем Вишег суда у Новом Саду Кв бр.40/13 од 21.05.2013. године према овом осуђеном и брисана, и да је побијаним решењима повређен члан 2. став 2. Закона о амнестији Републике Србије на штету осуђеног М.Г., обзиром да је овај осуђени испуњавао услове за брисање осуде по наведеној правноснажној пресуди почев од 07.12.2004. године па надаље.

По налажењу Врховног касационог суда решења против којих је подигнут захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца донета су уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП ("Сл. лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Сл. гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), јер иста не садрже образложење у погледу испуњености услова за брисање осуде осуђеном М.Г. на казну затвора по правноснажној пресуди Окружног суда у Новом Саду К бр.12/94 од 19.05.1994. године а која чињеница представља одлучну чињеницу за примену члана 2. став 2. Закона о амнестији РС.

Због учињене битне повреде одредаба кривичног поступка на штету осуђеног М.Г. и повреде члана 2. став 2. Закона о амнестији РС, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, укинуо првостепено и другостепено решење и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, а на основу члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП.

Записничар - саветник
Татјана Миленковић,

Председник већа - судија
Зоран Таталовић, с.р.